

Hovedspørgsmaal, som her rejser sig, nemlig om den Fremgangsmaade, som bliver at følge ved Udpegelsen af de Mænd, der skulle virke som Nævninger ved hvert enkelt Ting. At der herved bør anvendes en Kombination af Valg og Lodtrækning, deri samstemmer Udvalget med Lovforslaget, der atter for saa vidt stemmer med, hvad saavel Flertal som Mindretal i Kommissionen og alle tidligere hos os fremkomne Forslag have foreslaaet. I Kommissionen var der derimod Uenighed om det Spørgsmaal, om det Valg, paa Grundlag af hvilket de senere Lodtrækninger skulde ske, skulde finde Sted allerede ved Dannelsen af Grundlisterne eller først ved Dannelsen af Aarslisten for Nævningekredsen. Kommissionens Mindretal sluttede sig med den ældre Kommission til den sidst nævnte Ordning, hvorimod dens Flertal foretrak den først nævnte, der ogsaa er fulgt i det foreliggende Lovforslag. Udvalget har ogsaa ment at burde slutte sig til dette sidste. En Hovedfordel har denne Ordning derved, at den tillader at lade Valget foregaa i mindre Kredse end de store Nævningekredse. Der vindes derved Udsigt til at have et større Personalkendskab til Raadighed og da atter større Sandsynlighed for, at Udvalgelsens Øjemed naas, nemlig at finde „Mænd, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet“. Udvalget har fremdeles ment, at den Ordning, hvortil man saaledes har sluttet sig, maatte føre til, at Valget i Kjøbenhavn ikke burde omfatte Staden under et, men finde Sted i dens Folketingskredse, saaledes at det samlede Antal af dem, der skulle udvælges, fordeles af Magistraten mellem Kredsene, saa nær som muligt i Forhold til Antallet af Folketingsvælgerne i hver Kreds. For saa vidt er der Enighed i Udvalget, som det ses af de henholdsvis af Flertallet og Mindretallet under Nr. 37 og 38 stillede Forslag. Derimod har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal med Hensyn til det Spørgsmaal, i hvis Hænder den Udvalgelse skal lægges, som efter denne Ordning kræves til Grundlisterne Dannelsen.

Medens Mindretallet med Lovforslaget fastholder, at Valget uden for Kjøbenhavn skal ske ved Kommunalbestyrelserne, og foreslaar, at det i Kjøbenhavn sker ved et Udvalg, i hvilket Kommunalbestyrelsens delegerede have Overvægt, har Flertallet ikke kunnet finde denne Ordning fyldestgørende. At Udvalgelsen af Nævninger ikke i og for sig er et kommunalt Anliggende er ubestrideligt. Ved at lægge Valget direkte eller indirekte i Kommunalbestyrelsens Haand udsætter man sig for, at uvedkommende og ensidige Hensyn faa en Indflydelse ved dette Valg, som er ganske imod Institutionens Tanke. Hvorledes mulig forestaaende, men endnu ukendte Ændringer i Kommunalbestyrelsernes Sammensætning i saa Henseende ville virke, maa staa hen. At de skulde virke til væsentlig at formindske Faren, er lidet sandsynligt. At der ved Kommunalbestyrelsernes Medvirkning kan vindes en større Sum af det ønskelige Personalkendskab, er rigtigt. Men dette Hensyn fører kun til at medtage et Kommunalbestyrelsen repræsenterende Element ved Udvalgelsen, ikke til at tillægge dette udelukkende eller overvejende Indflydelse. Det rigtige er at søge alle de Faktorer repræsenterede, som maa siges at have en virkelig og berettiget Interesse i et godt og forsvarligt Valg. Paa denne Betragtning er Flertallets Forslag grundet. I de Udvalg, som foreslaas dannede til at foretage Sigtingen, findes først en Delegeret for den Statsmyndighed, hvis Pligt det er at sørge for, at Domstolene forefindes paa lovbefalet Maade, — altsaa en Repræsentant for Statsadministrationen —, dernæst en Delegeret for Domstolene, i hvis Virksomhed Nævningerne skulle deltage, og hvem det er magtpaaliggende, at de kaldes med det Maal for Øje, som er Domstolenes ufravigelige Rettesnor, den upartiske Retfærdighed, endelig en Delegeret for Kommunalbestyrelsen eller den Gren af denne, som tør forudsættes at medbringe størst Personalkendskab. Den Forskel, der ved Gennemførelsen heraf gøres mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, forklares ved den sted-